

لە چىرۆكى كوردى با چۆن ئاۋىتەي زىمان ئەبى؟

چەند ياداشتىك لەسەر كورته چىرۆكەكانى
 شەشەمىن فستىۋالى چىرۆكنووسانى رۇژئاۋاى ۋلات لە بانە
 نووسىنى: سالىح سووزەنى

(۱۳)

جىھانى مۇدىرن بە ھەموو دەبدەبە ۋە كەبكەبەيەو، بەھەموو كەشف ۋ ئىختراع ۋ دەزگاگان
 ۋ چەكەمەنى ۋ تەقەمەنىيەو... لە ناسىنى مرقۇدا بەداخەو ۋ زورجار توشى كىشەي زەبەلاخ
 دەبىتەو ۋ ناچارەبوو ۋ بۇ ناسىنى زىدە تر بگەرپتەو ۋ بۇ ئۇستورمۇھ ۋ ناركى تىپەكان ۋ لە ھەمووى
 گرىنگتر ھونەر ۋ ئەدەبىيات
 ھونەر ۋ ئەدەب بەگشتى بە ھۆى ھىزى خولقانى نواندن ۋ واناندىن ۋ وانمود ۋ رەنگە ھەموو سووچ
 ۋ قورژبنەكانى دەرەكى ۋ ناۋەكى /ۋاتە زىھنى / مرقۇقى پىشكىنۇو ۋ لە پىشكىن دايە ۋ ھەر بۇيە
 زۆربەي زانايان ۋ فەيلەسووفان ۋ رەوان ناسەكان ۋ تەنانتە مېژوونووسان كاتى لە
 نمونە ھىنانە ۋ ھادا دۇش دا ئەمىن لە ھونەر ۋ ئەدەب نمونە ئەھىنەو؛
 راستە چىرۆك بە شىۋەي راستە ۋ خۇ ئاۋىنەي ژيانى ۋ اقىع نىيە بەلام ۋ اقىعى ترين
 ئاۋىنەيە ئەگەر ۋەك يۆنگ ئاۋىنە بە نمادىك بزىنن لە ناخودئاگاي مرقۇ
 بەگشتى .. ۋىر جىنياۋلف ئەلى: «بۆئە ۋەي لە ژيانى ۋ اقىع بگەن ھەر ئە ۋەندە بەسە
 كە ئاۋر لە زىھنىكى تەنانتە ئاسايى رۇژانە بدەنەو ۋ بزىنن چۆنە؟ لەگۆشە ۋ
 كەنارەو ۋ ئە ۋەند ئاشە ۋ پاشەي تىدەرژى.. ئە ۋ لەم ئەدا ۋ ئەم لەو ۋ بابەتىك دەبى
 بەسەرەكى ۋ ئەۋىدى بە پەمەكى ۋ دواچار بە پىچەوانەو.. ئە ۋ جىگۆرپكى ۋ
 ئالۋگۆرپە بەردەوام درىژەي ھەيە ۋ تەنانتە لەچرەكانىشدا دەگۆردى ۋ .. ئە ۋ
 ئەلى ئەگەر مرقۇقىكى ئازاد بىت نەك بەردە يان عەبدىكى دەسەلات.. ئەگەر بتوانىت
 ئەۋەي كە خۇت ھەلىدە بژىرى بىنووسى ۋ ناچارنەبى ھەر ئەۋشەي بىنووسى كە
 سەپپىندراۋە بەسەرتدا، ئەگەر بتوانى بىناي بەرھەمەكەت بەسەر ھەست ۋ سۆز ۋ
 زىھن ۋ ۋەرگرتنەكانى خۇتەو ۋ دامەزىنى نەك بەسەر دابونەرىت ۋ بەرنامەكاندا،
 ئەوسا لە سەرانسەر چىرۆكەكەتدا ھىچ نىشانىك لەۋجۆرە گەلآلە ۋ چىرۆكە بەناو
 واقىعى يانە نابىنى.. ژيان خۇ زنجىرە چراي دروشكە نىيە كە ھاولفى يەكدى
 بىانرازىننەو.. ژيان خەرمانەيەكى پرشىنگ دارە، پەردەيەكى نىۋەزۋلآلە كە دراۋە
 بەسەر، لە مندالىمانەو، ۋاتە سەرەتاي ھۇشيارى، تا دواچرەكانى تەمەنماندا ۋ
 ئەركى چىرۆكنووسىش ئەۋەنىە كە ئەۋ رووحە، ئەۋچەمكە رەنگالە بىدراگاۋ

په نجره يه ، به هموونالوړی و هله و په له يه وه ، به وه موو ته م و مژده يه وه که زور جار دپته نواندن .. به يه کجاری بگوزيټه وه لای خوینره .. «چیروک گهل «دالغه» و «شایهت» به دواى ئەم شیوه نووسین و روايه ته وهن؛ هیچ شتيک بۆ ماوه يه کی دريژخايه ن له ناگاو ناخودئاگای ده قدا مەنگ و وه ستاو نیه ... ئەم ئەو وه بېر دپتته وه و ئەو شتيکی دی و له کوتايی دا ئەو هی وه ک ده ک وه پته ده ست خوینره ئەلنی نووسینی خو یه تی .. به و جیاوازیه که له و وه بېر هاتنه وانده / تداعی معانی / له دالغه دا پاولوف و سه گه که ی ده سه لاتدارن و له شایهت دا فرۆید ... کورته چیروک رهنگه وه ک غه زهل هیند یاسا و ریسی ده ست و پاگیری نه یی ، به لام له ناو ژانره کانی دیکه ی ئەده ب دا تا کره هه ندرینه . واتا زیده تر جهخت ده کاته سه ر یه ک نامانج .. به و جوړه ی که یه که م تیوری دانهری ئەم ژانره دیاری ده کا ؛ وشه به وشه ی چیروک له خزمهت گشتیتی ده قدايه بۆوه ی زور جار ان که مترین و بهروالت بچوو کترین دیارده ئەتوانی گهوره ترین ده وری هه بی ..

همینگویش لای وایه یه که م شت که ده بی چیروک نووس بیزانی حه شار دانی زانیاریه و که لک و هرگرتن له دیالوگ بۆ ده برپینی مانای تر ، بۆوینه که لک و هرگرتن له وتویژ له مه ر پشيله يه ک که له باران دا گیری کردو ه ده بیته ئاناتومی پیوه ندی نیوان ژن ومیر دیک من نامه وئ ئەو هند له م وله و نموونه بهینمه وه بۆوه ی بلیم کورته چیروک چیه ؛ بهس یه ک نمونه له ده قیکی ئاپدایک / و ره قی به رهنده که دواچار له رومانی راکه که رویشکیش دا دپته وه / دپنمه وه بۆ ئەوه ی ئەزانم پیناسه که ی کانتیش له داهینه ری ده گریته وه ؛ «کرویشک له گهل قه شه ی ناوچه که یان خه ریکی یاری گو لقه ، ئەم یاری یه بیانویه که بۆ ده برپینی هوکاري جیاوونه وه ی له ژن ومندا کانی .. کرویشک له گو شاردایه که بۆ بی ئو قره بی ده روونی خو ی چون ناویک بپوزيټه وه ؛ به لام جگه «ئەوشته» وانیک / هیجی دیکه ی بۆ نایهت . قه شه هه نی گالتی پیدکا و کرویشک ئه ر منجینی . هس لهوکاته نا له و په ری سه رسوورماندا زه ریکی هین به جی و به هین ئەنا له توپه که .. ئەو زه ریبه قسه ی تیانمووو و توپه که به حه واره هس ده روا .. کرویشک روونه کاته قه شه و ئەلی : ئەمه یه .. ئائمه ئەلیم!»

به راستی چیروکیش له و کاتانه دا پیناسه ده کری .. مه به ستم ئائمه یه ئەم چیروکانه!

(۱)

ئه گه ر چیروک ، روچوونیکي زمانی بی به ناو ده روونی که سایه تی ، له کات و شوین و رو داوی تایبه تدا ، بۆ ساز کردنی شوینی دیکه و هه لاتن و ده ربا زبوون له زمانی ده سه لات و فه راموشی و نامو کردنه وه ی جیهانی واقیع و نووسینه وه ی قاشگه لی زیه نی و ... ئەه و سا چون جیاوازی ده که وپته ناو ئەو هه موو چیروکه ی که تا ئیستا نوو سراوه و له په سا ده نوو سرنی؟

«لیقه که ی به گه رمای له شی کچه بچکو له که یاندا نایه وه و ئەم جار ده کی له سه ر جیگا نانیشتیوو ..

بای بی سیسه دو شامت و بینج حه سره ت ، بای سیسه مو شامت و بینج فه راموشی ، بای سیسه د شامت و بینج روژه ..»

چیروکي «با» سلیمان دلسوز

راستییه که ی ئەوه یه که زمان گرینگترین ده ور ته گپری و هه موو جیاوازیه کان له رووبه ری زمانه وه ئەنوینریتته وه . بۆوه ی زمان / وه ک سیسته میکی نیشانه یی / گهوره ترین ده سه لاتداره له

وانمودسازی‌ها و چیرۆک‌هنگه به‌شیکێ چووک یان با بلیین سهری که له هه‌زاران سهری ئەو ده‌عبا هه‌زار سهره/رهنگه وینه‌که‌م وینه‌یه‌کی نه‌رینی بی به‌لام «ز»ی له زیهنی زه‌رده‌واله‌وه‌ئه‌زپی ئاخ‌ر؛

زمان به‌بەختی کر نووین باوان!

چیرۆک به‌که‌لک و ده‌رگرتن له ده‌سه‌لاتی چه‌نشنیوه‌نوویی زمان به‌رده‌وام هه‌ول ئەدا خۆی نوی و تازەتر بکاته‌وه و له میژووی خویدا/که ده‌بیته میژووی مرو‌ق‌ایه‌تیش/سهره‌تا ئوستور ده‌کان ده‌نووسیت‌وه، و بۆ‌هی ئوستور به‌رواله‌ت جیهانیکی ناواقیعه و سهره‌تا‌کانی خۆ‌ده‌رخستنی زمانه و ده‌ک سیسته‌میکی وانوین ساز؛

«کراسیکی له‌برایه‌ به‌بختی سیسه‌ده‌بیری می. مالیک که له‌ناووه به‌خۆی رووناکه و له‌درووه به‌ئستیران رازاوت‌ه‌وه. ئانا‌هیتا به‌سهر

خوله‌ک/گه‌ربوونه‌ی خۆ‌یه‌وه‌نا‌یش‌ت‌وه و له‌غاوی ئه‌سه‌په‌کانی به‌ده‌سته‌ویه»

ئاو‌یستا، تابان یه‌شت، به‌ندی ۱۰۱ و ۱۰۲

له ره‌وا‌یه‌تی فارسی داراب‌هور مزیه‌زدا هات‌وه؛

با فریوی شه‌یتان و نوسه‌کانی بمخوای زبانیکی گه‌ره‌نمینی‌ه‌وه. باری گه‌وره‌گه‌وره و جیای به‌رز به‌رز هه‌له‌م‌که‌نی به‌لام مه‌قه‌ت گه‌رشله‌سی پاله‌وان نایی.» اینها و افسانه‌های ایران و چین، ج.ک.کویاجی، جلیل دوست‌خواه

به‌نمو و نه‌ته‌توانین بلیین ئوستور ده‌کان زۆر به‌ی ئەو چه‌مه‌که‌سهر ده‌کیانه له‌خۆ‌ده‌گری که زیهنی مرو‌ق‌ له‌دریژه‌ی ته‌مه‌نی چه‌نده‌زار ساله‌ی خویدا به‌ره‌رووی بۆته‌وه و زمان و نیشانه‌ش به‌رده‌وام نوی کرد‌وته‌وه و هینا‌ویه‌ته سهرده‌می مه!

«هلین ئه‌مه‌شاره‌با هینا‌ویه‌تی، له‌سه‌رممانی گۆنی میژوویی نا له‌زنجیره‌چیا‌کانی قه‌قاز‌موه‌هه‌لیکه‌نوده و بیله‌می بیلی نیوار یان شووشه‌یه‌کی بز به‌ری به‌خۆی هینا‌ویه‌تی لێ‌ده‌باینا‌وه.» مالی به‌ریا/سلیمان دلسۆز

که‌وا‌یه‌ ئە‌وه‌ چالاکی زمانه که پۆلین‌کاری له‌سهر ده‌گری و چیرۆک و به‌گشتی ئە‌ده‌بیات ده‌خاته پۆلین به‌ندیه‌وه نه‌که ئە‌وه‌ی که چیرۆکیک ریئال یان میژوویی ویان زیهنی و به‌رواله‌ت ئاشه‌وپاشه بی؛

«با» ده‌ره‌قه‌ت گه‌رشاسب نایی هه‌روا‌که ده‌ره‌قه‌ت چیرۆکنوسی مالی به‌ریا نایه‌ت و ئە‌نجام

قه‌له‌مه‌که‌ی رزگاری ده‌کا. بای ئوستور به‌ی له‌زمانی مالی به‌ریادا ته‌نیا نامۆ‌کراوته‌وه و بۆته‌بای

حه‌سره‌ت و فه‌رامۆشی و هه‌ر ئە‌وه‌ ئال‌و‌گۆره له‌زمانی چیرۆکه‌که‌دا سهرله‌به‌ری‌رواله‌تی

چیرۆکه‌که‌ ده‌گۆری و له‌گه‌ل ئە‌وه‌ی‌دا که ده‌یکاته‌چیرۆکیکی سه‌مبولیک، ئە‌وه‌ وزه‌ش ئە‌داته‌ده‌ق که

له‌روانگه‌ی بیره‌وه‌ری و فه‌رامۆشی‌یه‌که‌ی «پول‌ریکۆر» یه‌شه‌وه‌ بخوینریته‌وه. خوینهری ئاسایی

ره‌نگه‌ ئە‌مه‌ به‌ناوه‌روکی چیرۆکه‌که‌ و ده‌برگری که - هونه‌ر و قه‌له‌م که‌وتوته‌خزمه‌ت پاراستنی

ژیان - به‌واتاییکی‌تر «ئه‌گه‌ر بریاره‌هونه‌ر و ژیان‌یه‌کیان بمرن، با هونه‌ر بمری» که سهرده‌مانیک

دروشمی سهره‌کی ریالیسمی سو‌سیالیستی بوو. به‌لام ره‌خنه‌گر ئە‌وه‌ لایه‌نه‌ی ئە‌وه‌ خوینریته‌وه که

نووسین ره‌نگه‌ ته‌نیا و باشترین به‌ره‌نگاری بی‌لژی‌حه‌سره‌ت و فه‌رامۆشی و ئە‌زقه‌زا‌گه‌وره‌ترین

چه‌که‌ لژی‌خه‌می ئە‌به‌دی ژیان که ئە‌مه‌ به‌راستی پیچه‌وانه‌ی و ده‌رگرتن و خویندنه‌وه‌ی خوینهری

ئاسایی‌یه‌له‌و چیرۆکه‌وه‌ ته‌م پارادۆکسه‌ته‌نیا له‌زمان‌دا هات‌وته‌نواندن؛ لیفه‌که‌نادری به‌سهر

که‌چه‌بچۆله‌کدا/که ره‌مزی بیره‌وه‌ری و به‌ره‌ی ژیا‌نی مرو‌قه، به‌لکو‌وه‌ئه‌دری به‌سهر گه‌رمای له‌شی

که‌چه‌که‌دا بۆ ئە‌وه‌ی «با» هات‌وه‌ گه‌رمای بیره‌وه‌ری به‌خۆشه‌کان/که لژی‌بای فه‌رامۆشییه‌به‌ری‌ت

به لّام قه لّم که ره مزى تقيساره و له و چيرۆ که دا به ده دست نووسه ره وه بۆته ره مزى ئە ده بياتيش ،نايه لّى ئەو تۆزه گهرمايهش به ريت.. ئەم ده قه به ئال و گور کړ دنى قاشه زيه نيه کاني کور و باوک و ژن و نووسه ميوو مىرۆ قايه تى ديني ته ناو مال يکى بچووکى بهر «با»:

«خيرا ئاورىکم... له زمانى راوى چيرۆکنووسه وه/خيرا ئاورىکى نايه وه و من به په له چاوکانم نووقاند له لى خو ما گوتم: نه وک و ميرانى

و مخبهرم» مالى بهر با له قاشى زيه نى کوره که يه وه

ره ننگه ته نيا به م رسته يه يان باشتروايه بل يم به م قاشه بچووکه زيه نيه ده ق ئە يه وه بلى له ميوو دريژ خايه نى بهر با دا ئە وه بهر هى نوييه که بهر ده وام بهر هى پيشووى له بهر چاوه و به پيچه وان ه وه ئە وه باوک يان بابليين بهر هى کۆنه که بهر هى نوى بهوى ديکه و نووستوى دهنانى و بهر ده وام قسه ي باى توور هى سالانى پيشووى بۆ ده کا و فيداکارى خووى وه ک باوک و پاله وان.. و وازانى ژن و منداله کاني نووستون و که مته ر خه من؛ «چ که مته ر خه مه ئە و ژنه ي من» به لّام له قاشى زيه نى ژنه که دا نه ک قه له ميک، که له زيه نى باوک. نووسه را بۆته هه موو سامانى و ئە يه وه بى زانى ئە وه قه له مه مل بار يکه ي، چۆن بکاته چه کى هيو! / سووزهنى / به لکوو ده يان قه له م و خودکار و خودنويس ده يى بى و وه ک قابله مه له سه ر يه ک هه ليان چنى و له کاتى پيوستدا شه ر ه ي باى پيکا ناخر ئە م با بوکوو بهر موم ران و مل و گهرين ورد و خاش دکا که چى ئە هشاره با دى گيرى و حه ز ئە کا بهر موم ئە و بلينه وه!

«مالى بهر با» به راستى باش هاتۆته رووبه رى زمانه وه و وه ک زۆرى له و چيرۆکه ساوايانه نيه که يان دروشم ئە ده ن يان ده که وه نه نقاندى فورم و کليشه ي تکنیک وه. هه ر بۆيه به ده يان بۆ چوون و راقه کارى سه ر ده مانه ي ليه له لده کړى؛ «با وشه کنى سانسۆر دکرم و له بچمى بياويکى قو له ر مشه ا هه تا ناوقه له گهر ملى ماله مومان به ماته ژوور. وک جهنگاو ريکى تىگ شكاو سه رم و سه ر ئە ژن و جا شو ر کرم وه وک جهنگاو ريکى و مغيرت که وتو و غارم با ته قى برکاکه و چۆم توند له سه ر سيگى لبا با ئيتر له پشت نمر که به په له قازمى بو»

ده لاله تى زمانى بۆ و سه ل بوونى ئە م چيرۆکه به ئوستووره و ميوو و مانه وه هه مان ده سپيک و کۆتابى مالى بهر با و ئوستوور هى با يه: «گهر شاسى جهنگاو ر باى بهر خوازى تىگ شکاند و چۆکى ناسه ر سيگى و بى ريارى ليه سه نده که ئيتر نصت له کارى ئە هه ر يمعى هه لگري» سه ر چاوه ي پيشوو. گفتار پنجم، لا 114

مال بهر با به ده ست تير دنى زمانى و هينانه گورپى فورم و تکنىکى زمانى کور ته چيرۆک ئە فسانه ي با ده گوي زيه ته وه بۆ سه ر ده مى مؤ دى رن و نژى ره شه باى فه رامۆ شى قه له م ده کاته ره مزى بهر ده وامى ژيان؛ «سامانى من قه له ميکه و زمان و هه ز ران لاپه رى نه نووسراو»

وه ک گوترا ئە وه کار کړ دى زمانه که ويتگوشتاين گوتنه ي يارى به کان له يه کدى جوئ ده کاته وه، ئە گينا ئە و ئە فسانه و مالى بهر با و ئە م کۆپله شيعه ر يه ک ناو ه رۆ کيان هه يه:

[له کهل با نهووين](#)

[نه چووين سه ر شينانه](#)

[ئه وان با برينى و مرين](#)

[ئيه بيان سووتان و ماين](#)

[درۆکانى موقه ده سه ل سووزهنى](#)

(۷)

رۆمانىك پېش له مردن» يش به زمانىكى به روالْت نائاسايى/واته من له سى گۆشه نىگاو ه دېته
 ده برېنى خه مى ئەبه دى جيهان و خيانه تى ئوستور ه بى؛
 ئەم چىرۆكه به كه لكو هرگرتن له فورم و تكنىكى چىرۆكى سهر دم و اته منؤلؤگ، گۆشه
 نىگا، شكاندى كات و ده برېنى ئوستور ه بى و ميژووبى به زمانى ئىجاز و قاشگه لى زه بىنى و زمانى
 ره وايه تى پيشو خو ده كيشي ته ناو چىرۆكى سهر دم مه وه؛ ناو هرۆكى چىرۆكه كه له كو نترين
 ئوستور ه كانه وه كه ره نجى له ميژي نه يى پرؤمته بى يان عيسا و خيانه تى يه هو ودا يان حه للاج و
 مه مى بؤتان و پيشه وا وه هاتوو ه و نوئى نيه. به لام ئەوه دى ئەم چه مكه به روالْت كو نه ي ئاپده يت/ up
 date /كرد ه، ديسان زمانه كه هيچ ده ره قه تى نايه ت؛

گۆشه نىگا؛ ۱- ۱ من له نىگاي سيهه م كه سى تاكه وه /واته قازى و خه لكى ره شو كى يه وه:

ئهو كا براه به بى تاقىق و ليكۆ لىنو مكنى ئيمه لىر كه له هاو ريكانى «ئهو» لىر ه دا جه خت ئەكه مه سهر ئەم ئەوه /و
 هو كى ئىعدامى بؤ لىر ئىبرين

«ئهو» لىر ه دا جو ره راهي لان /تعلق/ ليك ساز ده كا كه له بريژ ه ي چىرۆكه كه دا به هه مو و
 ئوستور ه و ميژو ودا تى ده په پى و ئىجگار خز و «سه ييال» و سر كه و به ته مه يدى كى داستانى له زمانى
 «من» وه وه له گۆشه نىگاي يه كه مكه سى تاكه وه دېته زمان، ئەو يش له ناو چىرۆكى كدا كه «تو»
 ئەينو سى/ بؤ رو و نكر دنه وه ي ئەم جو ره دا هيننه ريه ئا ماژ ه ئەكه مه رۆمانى «چاه بابلى» ي ر ه زا
 قاسمى رومان نو سى فارس و **بالنده كانى دم** باى عه تا نه هايى ..

۱- ۲ يه كه م كه سى تاك: «چاو مكنيان كرمه م كچىكى ره ش ئەسمه رى چاوشه رايى به راه به رم و ستا بوو، دنا بى بووم بؤ خى
 بوو... به مهنى بيم كوت زين.. خانقووزينه كم»

لىر ه ئەو وه ك كه سايه تيه كى ميژو و - ئوستور ه بى له به يته كو ر ديهه كاندا /واته كا كه مه م
 ديه ته گه ر كه ئىنكار ده كرئ

۱- ۳ «ومير قسه كى مسيح كه وت مه وه كه به پىتر ووسى گو ئوو: پىتر ووس به يانى پيش ئەوه سى كه لىر بؤ جارى بووه م با نجا بؤ
 سى چار من ئىنكار ئەكه يت» لىر ه دا ديسان له زمانى يه كه م كه سى تاكه وه «ئهو» ده بى به مه سىح و ئىنكار ئەكرئ و
 هيلئى زه مان به ره و دوا وه ئەچئ ..

۱- ۴ زمانى منى دو هه م يان دو هه م كه سى تاك كه له م چىرۆكه دا چىرۆك نو و سه:

«له دوايين به شى چىرۆكه كه تاسى نوقتت دانا بوو و له كو تاييش را وشه ي پيشه وا.

لىر ه دا يه كه كه سايه تى ئەو رو و ن ده بيه ته وه اته كه سايه تى ئەم چىرۆكه به تا وانى ئەوه دى كه
 له مه سىح يان پيشه وا ده چئ /كه هه ر دو و كيان ره مزى مه رگى مه ن لو و مى بئى تا و انن / ئىنكار ده كرئ و
 هو كمى ئىعدامى بؤ ده ر ده كا/ دوايين وشه و اته پيشه وا له م چىرۆكه دا به چه شنىكى ديكه ش راقه
 ده كرئ كه مه و دا يه كى ديكه ي پيو يسته .. ئەم چىرۆكه له راستى دا باسى دوايين شئوى مه سىحه كه له
 مه رگى ناسرى تى ده په پى و ده بيه تى ياساى ئەبه دى جيهان و خيانه تيش وه ك هه ميشه تا ده و ره ي
 مؤ دى رن و پاش مؤ دى رن هه ر هاو ري به تى ... دال» ي «ئهو» له م چىرۆكه دا بؤ وه دى نه هاتو ته راهي لان كه
 دوا جار چىژى گه يشتن به «مه دل وول» يك بداته خو ينه ر، به پىچه و انه وه خو ينه ر به «دال» وه ده بى

بهردهوام ئەملاولا و ئەمکات و ئەوکات بکا بۆ دەوی هەرگیز نهگاته «مه‌للول» ټکی وه‌ستاو وه‌ک دریدا ئەلی مانا به‌ردهوام ئەکه‌ویته‌دواوه و ئەوه خوینهره که به‌ردهوام ده‌که‌ویته ناو گه‌مه‌یه‌کی زمانی‌یه‌وه که چیرۆک بیت..

باسی ئەو ته‌نیا له‌م چیرۆکه‌دا نیه که هاتۆته رووبه‌ری زمانی چیرۆک. هه‌موو ژیان و ئەندیشه‌ی مرۆف له پانتای ئوستورره و میژوو و هونه‌ردا له‌گه‌ل ئەو ئەوه کیشه‌ی هه‌بووه.. ئەویک که له‌خۆمانه‌وه سه‌رچاوه ئەگرێ و سه‌رکوت ئەکرێ.. له‌خولیا‌ی ناو زی‌رابه‌کان‌دا ئانیموس له‌ ناو ئاوه‌که‌دا خولیا‌ی خوی‌ده‌بی و ئانیمای ده‌بی به‌ ئەویکی سه‌رکوت‌کراو..

له «رۆمانیک پیش له‌مردن» دا ئەو دیتای پانتای میژوو و وه‌ک «مهم» و «مه‌سیح» و پیشه‌وا ئینکار ده‌کرین.. دیسان سه‌رکوت ده‌بن.. ئەوه‌وه به‌ پیی دیسان تابۆ له‌ چیرۆکی «ده‌ترسم دیسان سیبه‌ریک و سه‌ر گۆرپه‌که‌م بخشی» به‌ مردوویییش ئەعه‌دا ده‌کرێ.. و له‌ مردنه‌وه‌دا له‌ فۆرمیکی داستانی نوێ و ئەمرۆژینه‌دا ده‌که‌ویته ژیر بازجویی و ئەشکه‌نجه‌ده‌کرێ و له‌ «یه‌کشه‌ممانه سه‌رم لی‌نایه‌یت» دا ئەو بۆته‌میه‌می موقه‌ده‌سه‌ و دادگای ئەمرۆژینه‌دا وای سزای سه‌ختی بۆ ده‌کا یونگ لای وایه «سه‌ر چه‌شنه‌کو نه‌کانی ئانیمای له‌ دوو سیمادا خوی‌ ده‌نوینته‌وه: یه‌که‌م له‌ سیمای دایکی ئارمانجی‌دا و دووه‌میان له‌ سیمای ماشوقه‌ی خیانه‌تکار‌دا. دایکه‌ ئارمانجیه‌که نوینه‌ری سیمای روون و یارمه‌تی‌ده‌ری ئانیمایه و وه‌ک مریه‌می پیروژ له‌خه‌وه‌کاندا دینه‌گه‌ر/و هاتۆته ناخودئاگای ئەو ده‌قه‌شه‌وه/ و ماشوقه‌ی خیانه‌تکاریش سیمای تاریک و جادو‌وگه‌رانه‌ی ئانیمایه..»

ئەو ئەوه له «خه‌وه‌نه‌کانم له‌تاوسانا فینکن» له ژیر پۆستالی ئیستواردا ده‌پلیشه‌یته‌وه؛

«گه‌ورس. بیاو ده‌لته. هه‌زاره‌زار سه‌رواز ها له‌ ژیر دهبیا. ومختی ئەقیر بیت توو ساختمان دمنگه‌ئاته‌وه. سه‌رواز هه‌س له‌عزمتا خومی تهر ئەکا! دایکم ئەزانی که‌مال خاترخای ژیلایس/که‌کچی ئستور/...مه‌غریبه‌ روژیک که‌مال یان له‌ پشت دیوار مکه‌نکه‌ی مرگه‌ لیوولار که‌لارک سه‌ری کریمناو مره‌شۆرخانه‌کا وه‌یئنجی ئەاو خوینی قه‌ی ئەکریموه. دایکم وتی «کار ئەو باوه‌ حیزمس»

له «که‌ شه‌ویک میوانتان نه‌هات..» ییش دا ئەو بۆته که‌سایه‌تی هه‌موو ئەوانه‌ی که‌ به‌ردهوام ئەم

پرسه سه‌ره‌کی یه له‌ ئەده‌ب ده‌کن: «ئوه‌ راسته‌ که‌ نیتز رینه‌کت بۆ نه‌ملوئته‌وه‌و ده‌بی بمری»

چیرۆکی ئەو ره‌نگه‌ چیرۆکی خه‌می ئەبه‌دی ژیان بی!

(۳)

ئەو بۆچ له‌ ئوستورره/ وه‌ک نائاگای کۆمه‌ل/ و له‌ خه‌ون/ وه‌ک نائاگای تاک و له‌ میژوو‌دا/

وه‌ک ئەزموونی مرۆفایه‌تی/ و له‌ ئەده‌ب و هونه‌ردا/ وه‌ک لووتکه‌ی خه‌یال و زیه‌نیه‌تی

مرۆف/ سه‌رکوت ده‌کرێ؟

فرۆید ئەلی: خود پیوه‌نده له‌گه‌ل واقع و ناخود پیوه‌نده له‌گه‌ل ئەسلی چیژ.. واته ناخود که

ئەوی تری له‌ ناو خۆماندایه، هه‌روا که له‌ خولیا‌ی ناو زی‌رابه‌کاندا هاتوو هه‌که «له‌ خۆمه‌وه پیم‌وایه

هه‌ست به‌ هاتتم ئەکه‌ی» هه‌روا که له «ده‌ترسم دیسان سیبه‌ریک و سه‌ر گۆرپه‌که‌م بخشی» داخود

باسی شه‌ر/ که‌ واقع‌بی/ ده‌کا و ناخود به‌ره‌و چیژ ده‌روا و له‌ مردووش ته‌عه‌دا ده‌کا و دواچار

هه ربووكيان دهگه پنهوه ناخۆ و دهبنه ئازاری رووحی من و گۆر هوشاری ئەداو تهعه دا له خود ئەکا..

ئەگەر به بۆ چوونه کهمی ژاک لاکان پيش له م چیرۆکانه دا لهو ئەوه بکۆلینه وه، ههه تهوتوانین تهسه وری ئەو له خۆماندا بهدی بکهین. لاکان لای وایه ئاماده بوونی باوک له نیوان مندال و وینهی خه یالینی مندال له ئاوینه دا که له پێوه نندی خۆی و دایکی ساز بووه. ده بیته هوی جیا بوونه وهی مندال و دایک/له ئەوی دی که پرۆژهی سه قامگیر بووی باوک له میژوودا، ئەم بۆ چوونه له چیرۆکی «ئهمه خهون نیه» دا به روونی ئاشکرا دهین: که سایه تی سه ره کی ئەم چیرۆکه لای وایه «سه ربار» بۆ ته هۆی جیا بوونه وهی ئەو له دلدار هکهی و ته نانه ت کاتی سه رۆکیش/بابلیین سه ردار/مردوه، دیسان ته سه ووری ئەو وه ک جه نازه یه ک که وتۆ ته نیوان ئەو وه که ژال و ئەو جیایی به به رده و امه: «تۆمکی که ژال و روومتی له کف شار براو می سه ربار و بسته کانی خۆم له بوو کله نا تو قم بعم. بمه هوی بلم که ژال بستم بۆ نه منده ساریه؟.. بستی که ژال له بستم بلم که هوی. ته ره که می سه ربار و هه زاران تاله قۆی سبی له نیوانمان یاه..»

ئەم بۆ چوونه لای کارل گوستاو یۆنگ هه نئ ئالۆز تره: به بۆ چوونی ئەو جیا وازی و جیایی له نیوان سه ره شه نه کۆنه کانی ئانیمیا و ئانیموس دا رووی داوه.. له چیرۆکی «له وه ده ترسم سی به ریک و سه ر گۆر هکه م بخشئ» دا فرمانده/یان ته سه ووری فرمانده/که وتۆ ته نیوان ئەمان و ئەو و کاتی فرمانده ش ده که ویت به ر تفی سیحراوی ئەو و سه ری ته وتیته وه.. ئەم خۆی به وه ده گه یه نی و کچینییه که هه لده گری و هه تا هه تاه تاه ئازاره و یژدانییه که می فرۆیدی تووش ئەبێ و دوا ی مردنیش گۆر هوشاری تۆ له ی له کۆل نایبته وه.. به لām ئەوهی «ده ترسم دیسان سی به ریک..» دینیته پانتای زمانی کورته چیرۆکه وه ئەم چه مکه ئوستووره ی ره وانی یانه نیه، بۆ وهی بارت گوته نی: «له به ره ئەوهی ئوستووره گوته یه هه رچییه ک به ئاخاوتن بتوانی بیته ده برین ئەتوانی ئوستووره ش بیت.. ئوستووره نه ک به هۆی بابته ی په یامه که یه وه به لکوو به یارمه تی چۆنیته تی ده برینییه وه/واته زمانه که می/دیاری ده کری؟

«دوا یه چه که مکه هه لاندت، بوو تقم له قوناغه کانو چۆی په که می کرد.. نه مد مرانی که وتۆ مته به ر نفرتی کی؟» و ئەو چه کمش بۆ خۆی هاویشقۆ ته سه ر شانم ئیستاش لیچی له هه لقۆر تاندووم و لیم به روانی.. بعم ئاوریانه وهی ئەو بیلیم کۆر ده وه» ده ترسم یسان سی به ریک..

زمانی ئەم چیرۆکه زمانیکی ئیجگار دوو لایه نه یه؛ زمانی خود که به رده وام له ریگی منۆلۆگه وه باسی تالی ژیان و شه ر و کوشته و کوشتاری واقع ده کا به ده ستی ئهم و ئەمان بی ئەوهی برانن بۆ چی؟ «جه غزی مکه مکه می تقه گمه کان و بوور بیینی وک چاوی گورگی قه نسه کان ئەیان وانییه هه موو لایک. دوا یه وێ و ماخو لیا ئەبوون هه تا له سه ر ئەو که له خاکی یانه/که ره مزی جل و به رگی سه رباز یه/بچه سی نه وه. دوا یه ش شریخه یه ک دکیشرا وه سه ر لایه لاکان و که وانی خاکی به رمانی سوور سوور ئەکرد. هه می له و شریخانه. له و وچان لای له ناو زگی بوور بیانه!! ئەمن تادوینی چ نیوووم. ئیستا بوومه نوژمن و نوژمه نیتم بۆ ساز بووه.» ئەمه زمانی ئەو خۆ ده یه له ده قدا که به فرمانی فرمانده هه لس و که وت ئەکه ن و که فرمانده ش نامینی.. به بی ی یاسای ئەو تهعه ددای مردووش ئەکه ن واته زمانه که می تر دیته گه ر زمانی دوو هه م- زمانی ناخوده که له و شه ر و نه گبه ته ش دا له دووی چیرۆکه گه ری و نه شکه نجه می رووحی به ر ئەکه ون. ئەم به شه می زمان ئیجگار ده روونی یه و ته نیا وه ک مقاشی زه یه ن هاتۆ ته زمان و له گه ل وه هه م و ناخودئاگا دایه

«کھنکی سپیم لہبہرنا بوو... کھنیک کہ جار بہ جاری رض پووش ئعیوو۔ ئیتتاش تو خنکی لہ سہرشارن و ملمہو گری تراوہ۔ خو ئیتیش بہ سہر پاشہ لہبا بہ پشت و ران و ئیژنوجا۔ بہ ناو وریدہ مو و مکا ئا سیلاوگہ ئعیوستی / ئیئوہ چ کابووسیکہ / کہ ہر کات چاو لہ ئاگر ئیکمہ نینہ ناو خومکہ مہوہ۔ ئیئوہ گری چ تو لہیکہ / ئیتتر با بی نازالی لہ روانگی فرؤیدمہوہ کرد بو / بہر ئعیوستیہ گیانم ئیئوہ نرؤہ نرکانمش بو لہ چاوم سہون ئین...»

«شہویک ہانوو خوئی سہر گورمکمی لانا۔ بونی کرد۔ ہمتا گہیشنہ سہر گورمکم۔ دواہ بہ پینجر مشہکلنی خیرا خیرا فورسای خؤل و بہری لہ سہر لاکم کف و کولی لہ زار ئیژا بہ خوار ہوہول جار کہ چاوم کردمہوہ بیتم باریکی گہورہ، لہ سہر سہون بووہ و لیچیکی زل و گوشتتی بیو مہ ... ئیئو کھگیہی لہ چاوجا بیند و خاتر جمہ بووم.. کھگہکی لی نامالیم۔ ئیئوہ رام بکردمہوہ ئیئوہیش بہ شو ئیئوہ بوو۔ دستتی بکرد بہ گمہیہ: کہمن بہ سہر بوومکم

ہینا...» / دہترسم دیسان ستیہر یک /

(۸)

کلیپ ئارتیکی سوورینئال یان ئانیمووسی * خولیای خو / خوئیشیفنہ /

سہفہر یک لہ ناو دہمارہ کانی خووہ بو ناو خو و جی ژوانی ئانیمو و ئانیمووس لہ ژیر دلؤپہی

دووشیکی حہمامدا چؤن دیتہ رووبہری زمانی چیرؤک /

تہووی ئیم رووبوانہ تہنانت چرکساتہ کانیشی بی بیو منی ژنیکی مژاوی و نالیار و بؤن خوئیشیوست، خیال و نامانجی بہیک گہیشتن

دستہبہر نئمکرکا و منیشی ئاوا لغت لغت و پارچہ پارچہ نئمکرکا» خولیای ناو زیز لہ کان / دہستیک

خودی بابہ تہ کہ باسیکی دہروونی و رہوانیہ و بہ بی زمانیکی رہوانی بیژ و شیعراوی، بہ چیرؤک کردنی ئیو بابہ تہ ئیستہ مہ، لیرہ دایہ کہ رخنہ گرانی سہر دہم بہر دہوام گوتوویانہ کہ لہ چیرؤکدا، ہر ناوہرؤکی فورم و زمانی دہر برینی تابہتی خوئی دہبیینیئوہ ہر بویہ منؤلؤگ و تاک بیژی دہروونی زمانی سہرہکی ئیہ چیرؤکہ یہ؛

«ہر بویہ لہ حموزیکسا خہرین نمپالئون و ہرچی خرت وخال بہ لہ شمنوہ مہیہ نعیشؤنہوم» ہر و ہا خولقاندنی ناشوین و فہزایہ کہ مہنتیقی چیرؤکہ کہ، لہ گہل ئیئوہی دا کہ چیرؤکینی زینہی یہ، بتوانی روا لہ تیکی و اقعی بنوئینی:

«من لہخؤ مہوہ بیچواہی توش ہمت بہ ہاتم ئیئوہی»

بہ جہ ختکردنہ سہر «لہخومہوہ» ہہلبت ئیگہر بہ مانا ئاسایی یہ کہی نہیخوئینہوہ، و ہسفی وردہ کاری یہ کانی ئیئوہ کہ لہ زمانی دووہم کہسی تاکہوہ ئیو و توئیزہ ناو خوئی یہ کہ بہ باشی روون دہکاتہوہ. ہر و ہا زمانی شیعی چیرؤکہ کہ لہ حیکایہتی دہروون ئیئوہ و ئیمانہ چرا سہوزی زمانی چیرؤکہ کہن بو ئیئوہی بلنی ئیئوہ ژوانگہ دہروونی یہ و یہ کہم شہیتان لہ ناو خو ماندا بدؤزینہوہ و ئینجا لہ گہلی تیکہ لاو بین؛

«ہہلمیکی خست ژووری حہمامہ کہ بلدہگری.. دلؤپ دلؤپ بہ یہ کہوہ سہر سوؤئیر نعین و بہ نیو زیز لہ کان لہ مڑوینہ خوار»

خاللی بہ ہیزی ئیہ چیرؤکہ تہ خہییولی قہوی و ئیمار یک بوونی دہقہ کہ یہ تاخر «نارسیس مہ حکومہ بہوہی کہ تہنیا خوئی خوش بویت و «ئکؤ» ش ناچارہ بیی بہ بہرد

(۲)

بہ لزیہوہ سللو

«من لہ کاولی رقم ہہیہ. کؤلانہ کان حہوتہ یہ یک جاری دہنگی پیایو یک دوویات ئیئوہ نہوہ:» بیلہ.. دوری.. قاولہ مہ»

ئیمہ یہ کہم گیرہ کہ تہونی گیرانہوہی چیروکہ کہدا و لیرہ دایہ ہست دہکیت کہ ہاتوئیتہ پانتای زمانی چیرؤکہوہ واتہ - رق لہ کاولی - کہ بہ شیوہی نا ئاسایی ئیئوہ سوری «من لہ کاولی رقم ہہیہ» ئیمہ دیریکہ کہ یہ کہم پلٹوکی خوئی لہ زینہی رخنہ گر ئیئوہات بو و ہی خوئینہری ئاسایی لای وایہ دہبوا ئیمہی بخوئیندایہ تہوہ - من رقم لہ کاولی یہ ئیمہ یہ کہم نا ئاسایی بوونی زمانی

چيروکه که یه و دووهم لقی راهیلان ساز دهکا، کاولی کییه؟ بۆ له کاولی رقی ههیه؟ بۆ وانوسراوه؟ دریزه دی ره که و هلامی پرسپاری یه کهم ته داته وه، کۆ لانهکان هه وته ی جاری دهنگی پیاویک دوویات ته کاته وه - پیا له دهوری قاوله مه - ته مه یه کهم هه وه بۆ ساز کردن و ناساندنی یه کهم که سایه تی به شیوه ی ناراسته و خۆ، واته دهق به جیی ته وه بلی «من رقم له کاولی پیا له و دهوری فرۆشه زمانیکی دیکه به کار ته هیینی و به جوړیک ته و دیره ئاسایی یه نامو ده کاته وه .. به دووی زمانی گیرانه وه داین بۆ پرسپاری دووهم - بۆ له کاولی رقی هه یه - هیشتا که سایه تی یه کهم کهس بیچی نه گرتو وه - باوه کوو - له راهیلانی سهره تای چيروکه که دا درته که وی - که سیک بۆ چه ند که سیک نامه ده نووسی و نامه که به شیوه ی نا ئاسایی - ووس - ووس - بایکم بانگ لیڤکا - کۆ تایی پیدی - باوه کوو چيروکه که له زمانی منو لوگ که لک و درته گری، به لام بیکیهاتی چيروکه که له سهر «حه ره که ی پاژ بۆ گشت روئراوه واته پاژیک ته نوینری و ئینجا به ره به ره دیته به ره وه و کلوز ناپ ده کری

ته وه ی له م چيروکه دا بهر چاوه چونیه تی ناساندنی که سایه تی یه کانه که به په له و ناراسته و خۆ دینه ناو منو لوگ یان به چه ند وشه ی دیالوگیک ته ناسرین، بۆ وینه ته گه ره بمانه وی ناری گیان و هه ناری و باوانی بناسین هه ره ته له ته دیالوگه به سه ، «شوورمیه کچی بوو که له بۆ کچی عازو» واته ته وان هه مووی بوو که له ن و که سی تی سهره کی چيروکه ش تازه عازو .. یان بۆ ته وه ی دروونی کاولی بناسینی ده لی تهو گیافانمش بوئی له شی بایکم .. یانی له گه ل دایکم به قه در هه موو ژنه کانی دیکه پیوه ندی هه یه هه ره بویه «من له کاولی رقم هه یه» ش هۆکاره که ی روون ده بیته وه . خالی به هیزی زمانی له م چيروکه دا هه لس و که وته له گه ل عه به ره ش - عه به ره ش حه زه سهر کو تکراره که ی به شی یه کهم که له ل خۆ شیوه وه ناویری باسی بکا و ته یلکینی به یه کی له وه بوو که لانه وه «عه به ره ش و کاولی ش به قه د ته شاره مندالیان ته بی ..

• له و فستیواله دا پاژ ده چيروکی کوردی هلته کی برکی وه و تهو چيروکه کانی له م وتاره دا ناده برین له چيروکه کانه:

- «ته مه خهون نیه» نووسینی عهلی ده سمالی
- «ته ترسم بیسان سییه ریک و سه ره گو رکه م بختی» نووسینی محهمه د ره جیمی
- «مرینه وه» نووسینی محهمه د ته ره ده لان
- «خهونه کانم له تاوسانی شا فیکن» نووسینی توفیق مو شیر پناهی
- «خو لیای ناو زیره به کل» نووسینی مامه ند قادی
- «رۆمانیک بییش له مهرگ» نووسینی که ریم خزری
- «شایعت» نووسینی عیرفان ره سو ولی
- «مالی بهر با» نووسینی سلیمان لاسۆز
- «یه دزیه وه سلام» نووسینی
- که یه کشه ممانه سهرم لی نایه بییت» نووسینی ئومید ره محمانی
- «دالغه» نووسینی محهمه د سدیق که ریچپوور